

ikke er nogen, der vil acceptere en minister, der bare kommer og siger, at der er nogle problemer, uden at have været igennem, hvad der skal gøres ved de pågældende problemer.

Og det har været de vilkår, jeg har haft at arbejde under, og det er i øvrigt de vilkår, alle ministre vil have at arbejde under, nemlig at Folketinget selvfølgelig vil afkræve ministeren svar på, hvordan man vil løse de problemer, der er opstået, hvilket jeg i øvrigt finder helt rimeligt og helt naturligt.

Jeg kan sige til hr. Jens Kirk, at jeg har gjort meget for at stramme hele den periode, Økonomistyrelsen skal arbejde i. Det er en meget kort periode, når vi skal være færdig midt i august. Og det har været, fordi jeg har vurderet det sådan, at det var klogt at bruge sommerferien til det arbejde, sådan at der, når vi var midt i august, forelå et materiale, og så kunne jeg inddrage Folketingets udvalg i den videre drøftelse. Men jeg tror ikke, at der kommer nogle mellemrapporter i den pågældende tid. Opstår der nogle situationer, hvor man risikerer en manglende fødevarer sikkerhed, vil jeg selvfølgelig tage en øjeblikkelig kontakt til Folketingets Fødevarerudvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2720

2) Til fødevarerministeren af:

Christian H. Hansen (DF):

»Finder ministeren det tilstrækkeligt, at ansvaret for budgetoverskridelserne i Fødevarerdirektoratet hidtil alene har medført en ansvarsplacering hos en direktør i direktoratet med efterfølgende afsked, eller er ministeren af den opfattelse, at fadæsen i Fødevarerdirektoratet også bør få politiske konsekvenser for de/den ansvarlige?«

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal også ved besvarelsen af dette spørgsmål henvise til de samråd, der har været om situationen i Fødevarerdirektoratet, dels i Folketingets Fødevarerudvalg og i Finansudvalget.

I samrådet den 11. maj 2000 redegjorde jeg for følgende, og jeg citerer: »at departementet i november 1999 bliver opmærksom på, at der kan være tale om væsentligt større økonomiske problemer i Fødevarerdirektoratet, som hverken er fremgået af direktoratets rammede- og

eller virksomhedsregnskab.« Og her taler vi om 1998. Jeg fortsætter citatet: »Det besluttes, at hele problemets omfang må afdækkes gennem en nærmere analyse af hele direktoratets økonomi. Det viser sig, at direktoratet ikke er i stand til at levere den ønskede analyse, som derefter gennemføres under ledelse af departementet. Analysen foreligger den 14. marts, og det viser sig, at de økonomiske problemer også vedrører direktoratets centrale del, regionernes drift og nye EU-kontroller.«

Vedrørende ansvarsplacering skal jeg bemærke, at direktøren i en statslig institution er øverste ansvarlige i institutionen for institutionens drift, herunder økonomifunktionen jf. § 4, stk. 3, i Finansministeriets bekendtgørelse af 20. december 1994 om statens regnskabsvæsen m.v.

Direktøren for Fødevarerdirektoratet blev fritaget for hvervet som direktør på grund af en svigtende økonomistyring, som bl.a. har ført til et konstateret merforbrug i direktoratet.

Jeg skal præcisere, at der ikke er tale om en fyring, men om en ændret placering i en anden passende stilling, hvilket er den mulighed, som tjenestemandsløven giver for et umiddelbart indgreb over for den ansvarlige direktør. Svaret er således placeret hos den person, der havde ansvaret for budgetoverskridelsen.

Christian H. Hansen (DF):

Nu nævnte ministeren før, at Folketinget ikke kunne blive orienteret, før man vidste, at det var en alvorlig situation. Og det vil sige, at det altså kun har været en lille alarmklokke, der har ringet i Fødevarerministeriet. Men det forholder sig jo sådan, at statsministeren på spørgsmål nr. S 2539 har svaret, at Statsministeriet er blevet orienteret. Der står noget om en uformel drøftelse, tror jeg.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Er det ganske naturligt, at man vælger at sige, at det her er ikke så stor en sag, andet end at man bare orienterer Statsministeriet, men at der ingen grund er til at orientere resten af Folketinget?

Jeg synes, det er meget bemærkelsesværdigt, at man vælger at gå til Statsministeriet og orientere om nogle ting, som man ikke mener, at Folketinget skal orienteres om. Og jeg vil sige, at flere professorer jo i dag har udtalt, at de også føler, at det er en meget mærkelig forretningsgang, man har fulgt dér – helt uden for normal procedure.